

Retssikkerhedspakke V

Et opgør med urimelige skatteregler

Skatteministeriet

Forord

Fra dag ét som skatteminister har retssikkerheden på skatteområdet været en af mine mærkesager. Jeg tror på, at en styrkelse af retssikkerheden er helt afgørende for at genoprette tilliden til det danske skattevæsen. Heldigvis har det synspunkt også mødt bred politisk opbakning blandt mine kollegaer på Christiansborg. Det vil jeg gerne kvittere for.

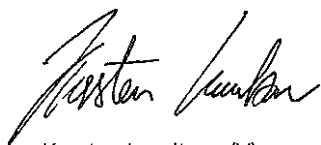
Det er blevet til fire retssikkerhedspakker på knap fire år. Pakkerne betyder, at borgere og virksomheder i dag står stærkere i mødet med skattevæsenet.

Med *Retssikkerhedspakke I – Ret og rimelighed* blev borgerne skærmet mod nogle af de omfattende beføjelser, som skattemyndighederne havde fået over årene. Derefter fulgte *Retssikkerhedspakke II – Borgeren skal stå stærkere*, hvor borgere og virksomheder blev styrket i mødet med skattemyndighederne. Herefter bakkede Folketinget op om en række lovforslag, der udmøntede *Retssikkerhedspakke III – Klar og præcis lovgivning*, som gjorde lovgivningen om skattebetaling og kontrol mere tidssvarende. Og senest kom turen til skatteklagesystemet, da der med *Retssikkerhedspakke IV – En hurtigere vej gennem klagesystemet* blev taget initiativ til at nedbringe de lange sagsbehandlingstider for klagesager på skatteområdet.

I min tid som skatteminister har jeg mødt mange borgere og virksomheder, som bliver ramt af det, jeg vil kalde urimelige forhold i skattelovgivningen. Det kan være personer, der er kommet til at lave en mindre fejl i deres skatteforhold, som efterfølgende får store konsekvenser, som slet ikke står mål med fejltens karakter. Andre oplever urimeligheder, der opstår, når skattelovgivningen på et konkret område ikke længere afspejler den virkelighed, vi lever i.

Arbejdet for at styrke retssikkerheden er derfor ikke slut. Det er baggrunden for, at jeg nu præsenterer *Retssikkerhedspakke V – Et opgør med urimelige skatteregler*, som indeholder en række forskellige initiativer, der hver især bidrager til at styrke retssikkerheden yderligere.

Retssikkerhed handler om basale rettigheder i et retssamfund, og de sidste års indsats har derfor gjort en forskel i helt almindelige danskeres hverdag. Det er min forhåbning, at de nye initiativer vil møde bred politisk opbakning på tværs af Folketingets partier, ligesom det har været tilfældet med de tidligere retssikkerhedspakker.

Karsten Lauritzen (V)
Skatteminister

Økonomisk vished og rimelighed

Som skatteborger er det afgørende, at mødet med skattemyndighederne ikke skaber unødigt økonomisk uvished. Ellers er det en udfordring for den enkeltes retssikkerhed.

Det gælder eksempelvis i de tilfælde, hvor en borger eller virksomhed ønsker at klage over en afgørelse. I det danske retssystem er det et grundlæggende princip, at borgere og virksomheder skal kunne klage over skattemyndighedernes afgørelser. Derfor skal de eventuelle omkostninger, der er forbundet med at klage, være rimelige og stå mål med klagen. Det udfordrer således retssikkerheden, hvis det at føre en klagesag videre til domstolene er behæftet med så stor uvished, at det kan afholde nogle fra overhovedet at føre skattesager ved domstolene.

Derfor har regeringen siden 2015 gennemført flere tiltag, der skaber mere økonomisk vished og rimelighed for borgere og virksomheder.

Med *Retssikkerhedspakke II – Borgeren skal stå stærkere* blev omkostningsgodtgørelsen for skattepligtige selskaber og fonde genindført, så de ikke længere risikerer at lide økonomisk tab, hvis de vinder en sag over Skatteministeriet, alene fordi de har valgt at drive forretning i selskabsform. Og med *Retssikkerhedspakke IV – En lettere vej gennem klagesystemet* blev der sat fokus på at få mere rimelige sagsbehandlingstider i klagesager, særligt for de borgernære sager, hvor klageren har behov for en hurtig afklaring, fx fordi klagesagen kan medføre en relativt stor økonomisk og personlig belastning.

Med *Retssikkerhedspakke V – Et opgør med urimelige skatteregler* præsenteres nu en række yderligere initiativer, der skal sikre mere rimelighed og økonomisk vished hos skatteborgerne.

Fuld omkostningsgodtgørelse ved syn og skøn under retssag

Når en skattesag er indbragt for domstolene, kan borgeren anmode om, at der foretages syn og skøn under retssagen. Det betyder, at der udpeges en sagkyndig person, der undersøger og afgiver en skriftlig erklæring om et særligt forhold, der ønskes belyst i sagen.

Hvis borgeren får medhold ved domstolene – eller overvejende medhold – i sin sag, er der efterfølgende mulighed for at få godtgjort alle udgifterne til syn og skøn. Hvis sagen tabes, godtgøres alene 50 pct. af udgifterne til syn og skøn. Reglerne ved domstolene afviger fra de tilfælde, hvor der foretages syn og skøn ved den administrative klagemyndighed. Her vil borgeren kunne få et forhåndstilsagn om fuld omkostningsgodtgørelse for udgifterne til syn og skøn. På den måde kan borgeren træffe beslutningen om syn og skøn på et mere oplyst og økonomisk sikkert grundlag.

De nuværende regler ved domstolene udfordrer den enkeltes retssikkerhed. Det skyldes, at usikkerheden om, hvorvidt det er muligt at få dækket samtlige omkostninger til syn og skøn, kan afholde borgere fra at benytte sig af muligheden for at få foretaget syn og skøn i forbindelse med retssagen. I nogle tilfælde kan usikkerheden betyde, at borgerne helt afstår fra at anmode om syn og skøn i skattesagen ved domstolene.

Derfor ønsker regeringen at ændre de nuværende regler, så udgifter til syn og skøn altid godtgøres med 100 pct., uanset sagens udfald. Det skal stadig gælde, at borgeren skal indhente godkendelse fra domstolene, inden der kan foretages syn og skøn i en sag.

Udvidelse af omkostningsgodtgørelse til fagforeninger, interesseorganisationer m.fl.

Samtidig bør reglerne for omkostningsgodtgørelse justeres, så der fremadrettet også eksisterer regler om omkostningsgodtgørelse til fagforeninger, interesseorganisationer m.fl. Når fx en fagforening fører en skattesag for et af sine medlemmer (såkaldte mandatarsager), bør fagforeningen være direkte godtgørelsesberettiget på samme måde, som hvis medlemmet selv lod sagen føre af en rådgiver.

Tidligere udbetalte skattemyndighederne omkostningsgodtgørelse i mandatarsager, hvis blot regningen var stilet til skatteyderen, selvom det senere måtte vise sig, at den reelt blev betalt af den fagforening eller interesseorganisation, som havde ført sagen på vegne af medlemmet. I 2015 fastslog Højesteret imidlertid, at udbetaling af omkostningsgodtgørelse forudsætter, at skatteyderen reelt selv hæfter for betalingen af honoraret til rådgiver i en skattesag.

Højesterets afgørelse betyder, at retsstillingen er svækket hos både skatteyder og de faglige organisationer. Med de nuværende regler skal medlemmer selv hæfte for rådgivers regning i mandatarsager for at stå stærkt i mødet med myndighederne. Det er ikke rimeligt, da det svækker de faglige organisationers retsstilling, og der lægges derfor op til at justere de nuværende regler for omkostningsgodtgørelse til fagforeninger m.fl.

De to initiativer vedrørende omkostningsgodtgørelse vil kræve, at der afsættes i alt 8 mio. kr., som foreslås finansieret ved at justere den gældende sats for rest-skattetilæg, når selskaber skal betale restskat.

Deponering – mulighed for indbetaling, hvis Skatteministeriet indbringer en sag for domstolene

En skatteyder bør ikke risikere væsentlige rentetilskrivninger i de særlige tilfælde, hvor Skatteministeriet vælger at indbringe en afgørelse fra Landsskatteretten for domstolene eller anke en dom.

Flere virksomheder har således efterspurgt en mulighed for at kunne foretage frivillige indbetalinger for at undgå senere rentetilskrivning. Som reglerne er i dag, er der ikke hjemmel til, at skatteyderen frivilligt kan indbetale skat, mens retssagen verserer. Erfaringer viser, at sagerne kan tage op til flere år. Hvis Skatteministeriet herefter får medhold, vil skatteyderen blive opkrævet renter, der er akkumuleret fra tidspunktet for den seneste rettidige betaling for det omstridte skattekrav.

I dag er reglerne sådan, at personer vil skulle betale renter på 4,8 pct. årligt af forhøjelsen af indkomstkatten, og et selskab vil skulle betale renter på 8,4 pct. årligt (2019-tal) af forhøjelsen af selskabsskatten. Renterne beregnes fra henholdsvis 1. september (personer) og 1. november (selskaber) i året efter det indkomstår, for hvilket skatten forhøjes, og frem til betalingen af skatten på den årsopgørelse, der udskrives som følge af dommen.

For at øge retssikkerheden lægges der op til, at reglerne kan ændres, så skatteyderne i visse tilfælde gives mulighed for frivilligt at indbetale (deponere) et beløb svarende til det omstridte skattekrav. Hermed sikres borgere og virksomheder fremadrettet mod store rentetilskrivninger, hvis domstolene senere giver Skatteministeriet medhold i sagen.

Stop for gældsinddrivelse i tiden mellem ansøgning og afgørelse om henstand

Hvis en borger klager over skattemyndighedernes skatteansættelse, har vedkommende mulighed for at søge om henstand med betaling af den del af skatten, som klagen vedrører. Årsagen til at borgere eller virksomheder søger om henstand er, at de ønsker at opnå betalingsudsættelse og undgå tvangsinddrivelse af kravet.

Borgeren har ikke et retskrav på henstand, men over årene har der udviklet sig en praksis for at give henstand i sager, der fx vedrører almindelige personskatter og virksomhedsskat, afgifter (såsom moms), arbejdsmarkedsbidrag mv. Dette gælder dog ikke, hvis der er en nærliggende fare for, at skatten ikke vil blive betalt, hvis der ydes henstand, fx hvis den skattepligtige er ved at flytte til udlandet. Alternativt kan der kræves sikkerhedsstillelse for at give henstand.

For ikke at gøre en anmodning om henstand illusorisk og for at styrke retssikkerheden, bør en anmodning om henstand som udgangspunkt indebære, at Skatteforvaltningen ikke kan foretage gældsinddrivelse i den periode, der går fra det tidspunkt, hvor skatteyderen ansøger om henstand med skattebetalingen, til det tidspunkt, hvor afgørelsen om henstand træffes.

Initiativet er særlig rettet mod tilfælde, hvor Skatteforvaltningen vælger at indgive konkursbegæring, og hvor begæringen hviler på krav, der er anmodet om henstand med. Der kan dog også være tilfælde, hvor reglen ikke skal finde anvendelse. Det kan fx være tilfælde, hvor der er mistanke om, at anmodningen om henstand dækker over et ønske om at etablere kreditorly.

Et analysearbejde vil skulle belyse, hvor stort omfanget af udfordringen er, hvilke typer virksomheder der rammes i dag, og om der er behov for at ændre gældende regler.

Rimelige regler for underskudsbegrænsning ved gældseftergivelse

Det kan skabe økonomisk uvished, hvis personers eller virksomheders indtægtsforhold mv. ændrer sig pludseligt.

Det så man fx i sommeren 2018, hvor Danmark oplevede en tørke, der blandt andet fik store konsekvenser for landbruget. I efteråret indgik regeringen en aftale med Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti om en hjælpepakke til landbruget med lavere afgifter og bedre muligheder for at håndtere tørkesituationer. I forlængelse af aftalen skal der ske en lempelse af reglerne vedrørende beskatning ved frivillig akkord, dvs. tilfælde, hvor den enkelte landmand indgår en aftale med sine kreditorer om at eftergive dele af sin gæld.

Hvis en person eller en virksomhed får eftergivet gæld, indebærer de gældende regler, at et eventuelt fradragsberettiget underskud bliver beskåret med et beløb svarende til den gæld der eftergives. Når man bliver frigjort for sin gæld ved en akkord, er det også naturligt, at det underskud, der hidrører fra gælden, ikke kan fratrækkes.

Som reglerne er i dag kan fx en landmand i økonomiske problemer risikere at miste retten til at kunne fratække et underskud, selvom han ikke opnår den gældseftergivelse, som er årsag til underskudsbegrænsningen. Det er ikke rimeligt. Derfor lægges der op til at ændre reglerne på området, så et underskud, der er beskåret på grund af en akkord, kan genopstå, hvis akkorden bortfalder.

Boks 1. Eksempel på nuværende regler for underskudsbegrænsning ved gældseftergivelse

En landmand er i økonomiske problemer. Hans landbrugsvirksomhed kører med underskud, og han har en større gæld til banken. Det lykkes ham dog at indgå en aftale med sin bank om at få afviklet sin gæld. Aftalen går ud på, at han skal betale af på sin gæld i de følgende fem år. Til gengæld vil banken eftergive halvdelen af gælden. Eftergivelsen af gælden betyder, at en del af landmandens skattemæssige underskud – svarende til eftergivelsen - bortfalder.

To år efter aftalen med banken indtræffer en voldsom tørke, som betyder, at landmanden ikke kan overholde sin aftale med banken. Landmanden får derfor ikke sin gældseftergivelse og skylder stadig banken det fulde beløb. Uanset at gælden stadig består, står underskudsbegrænsningen dog ved magt. Landmanden ender derfor med at have den fulde gæld, men mister en del af sine skattemæssige underskud.

Lempelse ved situationer med mere end 100 pct. beskatning

I dag er der eksempler på, at en indtægt kan blive beskattet med mere end 100 pct. Problemstillingen gælder for personer, der har stiftet et selskab, og udfører arbejde i selskabets navn, men hvor skattemyndighederne og personen vurderer karakteren af arbejdet forskelligt.

Hvis en person reelt er lønmodtager, skal personen beskattes efter reglerne for lønmodtagere. Man kan derfor ikke vilkårligt bede sin arbejdsgiver om, at ens løn skal udbetales til et selskab, og af den vej opnå en lavere beskatning.

Det er imidlertid ikke altid nemt at vurdere, om en person er lønmodtager eller ej. Der kan derfor forekomme situationer, hvor en person oprigtigt er i den tro, at det arbejde, personen udfører, kan indgå i personens selskab, men hvor skattemyndighedernes konkret vurderer, at personen reelt er lønmodtager.

I disse situationer er der risiko for en beskatning, der samlet kan løbe op i over 100 pct. Dette skyldes, at både personen og selskabet bliver beskattet, som modtager af indtægten, og når selskabet efterfølgende udlodder udbytte, beskattes indtægten så en tredje gang. Det er ikke rimeligt.

Der lægges op til at justere reglerne, så de hårde konsekvenser kan afbødes for de personer, der kommer til at træde forkert. Det er dog samtidig vigtigt, at reglerne justeres på en måde, så de ikke tilskynder til, at der spekuleres i at undgå lønmodtagerbeskatning.

Nye retningslinjer for Skatteforvaltningens sagstilsikring

Økonomisk rimelighed gælder også i forhold til skattemyndighedernes arbejde. De ressourcer, som skattemyndighederne fx bruger til kontrol, skal stå mål med udbyttet af selv samme kontrolaktivitet.

Når en sagsbehandler i dag opdager, at en borgers eller virksomheds skatteansættelse er forkert, har Skatteforvaltningen pligt til at ændre skatteansættelsen. Det gælder uanset, om der er tale om store summer eller helt små beløb. Ændringen sker, selv om der konkret kan være væsentlige administrative og ressourcemæssige hensyn, der taler for at lade være.

Pligten til at ændre skatteansættelsen krone-for-krone har rod i en unødigt restriktiv fortolkning af reglerne. Denne fortolkning har senere fundet vej til de retningslinjer, som nu danner grundlag for Skatteforvaltningens kontrolarbejde.

Den nuværende praksis er ikke hensigtsmæssig. Derfor iværksættes en revision med henblik på nye retningslinjer for sagstilsikring.

Justering af skatteberegningsregler ved overflyvning af dansk, færøsk og grønlandsk luftrum

Der skal være rimelighed i reglerne. Når konkrete tilfælde peger på det modsatte, er der grund til at overveje, om reglerne skal justeres. Det kan fx skyldes, at reglerne medfører utilsigtede økonomiske konsekvenser, eller fordi reglerne ikke længere er tidssvarende og afspejler den verden, vi lever i.

Et konkret eksempel på skatteregler, der fremstår urimelige er de regler, der tilsiger, at ophold i luftrummet over Rigsfællesskabet, dvs. Danmark, Færøerne og Grønland, betragtes som ophold i Danmark.

Mange danskere tager ophold uden for riget i kortere eller længere tid. Under opholdet kan man få nedsættelse af den beregnede skat af løn. Det forudsætter, at opholdet i udlandet varer mindst seks måneder, og at udlandsopholdet ikke afbrydes af andet end nødvendigt arbejde i riget, der ikke sammenlagt overstiger 42 dage.

Danske piloter og øvrigt flypersonale, der er bosat i udlandet, kan komme i klemme, når de udfører arbejde i luftrummet over Danmark, Færøerne eller Grønland fx på vej til og fra destinationer uden for riget. Som praksis er i dag, vil ophold i luftrummet tælle med i opgørelsen af de 42 dage, som maksimalt må afbryde udlandsopholdet. Det sker, selvom flypersonalet ikke sætter fod på dansk, færøsk eller grønlandsk jord. Det er ikke rimeligt, og derfor bør praksis ændres, så overflyvning af luftrummet i denne situation ikke skal tælles med ved opgørelsen af de 42 dage.

Lettere adgang til at ændre utilsigtede fejl

Det danske samfund er generelt kendetegnet ved, at borgerne nærer stor tillid til hinanden og de institutioner, der regulerer det fælles liv.

I den seneste tid har der været en række sager på skatteområdet, der omhandler de få, der vælger at snyde, svindle og bedrage med skatter og afgifter. Det er nødvendigt med en hård kurs over for denne gruppe. Omvendt skal reglerne ikke være for firkantede, hvis der er tale om, at den almindelige borger begår en utilsigtet fejl.

I *Retssikkerhedspakke III – Klar og præcis lovgivning* blev en lang række kontrol- og sanktionshjemler i skattekontrolloven præciseret, så der ikke opstår tvivl om, hvordan reglerne skal fortolkes, og så de passer til den virkelighed, skatteborgerne lever i. Samtidig indebar moderniseringen af skattekontrolloven, at der blev sat klare og præcise regler for, hvad skattemyndighederne må – og ikke må – i kontrollen af borgere og virksomheder.

En forudsætning for en stærk retssikkerhed er, at der er den rette balance i skattereglerne, fx i forhold til de konsekvenser, som følger af fodfejl, undskyldelige vildfarelser mv. Hvis borgerne sanktioneres uforholdsvist hårdt, kan det være tegn på, at der ikke er den rette proportionalitet i reglerne på skatteområdet.

Der igangsættes derfor et undersøgelsesarbejde, som skal se på, om der er behov for at justere de nuværende skatteregler. Undersøgelsen vil bl.a. omhandle nedenstående tre emner.

Bedre mulighed for omgørelse

Borgerne kan under visse betingelser få omgjort deres dispositioner, hvis fodfejl mv. resulterer i en væsentlig utilsigtet beskatning.

I praksis kan det være svært at få omgørelse. Det skyldes blandt andet, at en omgørelse forudsætter, at dispositionen ikke i overvejende grad er båret af hensyn til at spare skat. Det er endvidere et krav, at "dispositionen har været *lagt klart frem* for myndighederne". Som en del af undersøgelsen af de gældende skatteregler vil der fx kunne ses på, hvad det vil sige, at noget er lagt klart frem for myndighederne. Formuleringen kan virke unødigt gammeldags og uklar i forhold til praksis, og hermed er der behov for at sikre, at processen for omgørelser bliver mere tidssvarende. I dag modtager skattemyndighederne borgernes oplysninger digitalt, og her vedlægges i første omgang almindeligvis ikke dokumentation til støtte for indberetninger.

Bedre mulighed for omvalg

Det skal samtidig undersøges, om borgerne i videre udstrækning skal kunne foretage ændringer i de oplysninger, som de har givet til skattemyndighederne, i de tilfælde hvor dispositionen ikke har karakter af en civilretlig ændring. Det kan fx ske ved at justere relevante eksisterende omvalgsbestemmelser i særlovgivningen.

Bedre mulighed for ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelser

I dag er det svært for borgere at få genoptaget deres skatteansættelser, dvs. beregningsgrundlaget for opkrævning af deres indkomstskat, hvis de opdager simple fejl, der ligger mere end tre år tilbage i tid (fristen for ordinær genoptagelse).

I skatteforvaltningsloven er der beskrevet en række konkrete tilfælde, hvor skattepligtige ekstraordinært kan få genoptaget deres skatteansættelse. Tilfældene omfatter ikke simple fejl fra skatteydernes side. Der skal derfor ses på, om den nuværende formulering i skatteforvaltningsloven skal blødes op, så reglerne for ekstraordinær genoptagelse bliver mindre firkantede.

Samtidig skal der ses på, om reglerne om ordinær og ekstraordinær genoptagelse i praksis er tilstrækkeligt forudsigelige for borgerne. Advokatbranchen har fx foreslået, at de nuværende frister for ordinær genoptagelse udvides for at sikre mere rimelige forhold for skatteyderne, samt at reglerne for, hvornår skattemyndighederne kan forlange ekstraordinær genoptagelse, skærpes. Advokatbranchens forslag vil indgå i det kommende undersøgelsesarbejde.

Øget kvalitet i lovgivningsarbejdet

Det er helt afgørende for retssikkerheden, at lovgivningen er af høj kvalitet. Lovgivningsprocessen er derfor indrettet på en måde, der understøtter faglighed, grundighed og åbenhed.

Regeringen har derfor løbende haft fokus på at styrke lovgivningsprocessen og kvaliteten i lovgivningsarbejdet yderligere. Det gælder også på skatteområdet.

Med *Retssikkerhedspakke I – Ret og rimelighed* blev det slået fast, at der skal være tvingende grunde, hvis den formelle høringsfrist på fire uger ikke overholdes. Samtidig skulle det løbende overvejes at tage en tidlig og mere uformel inddragelse af interessenter og berørte parter, når der formuleres lovgivning på skatteområdet. Med *Retssikkerhedspakke II – Borgeren skal stå stærkere* var der bred politisk opbakning til at udvide høringsprocessen for udvalgte lovforslag på skatteområdet.

Retssikkerheden kan styrkes ved at gennemføre nedenstående to initiativer, der begge har til formål at øge kvaliteten af lovgivningsarbejdet yderligere.

Evaluerings af kompliceret lovgivning

Lovgivningen evalueres løbende. Det sker ofte på baggrund af henvendelser fra borgere, organisationer og virksomheder, som oplever at en gennemført lovgivning indeholder uhensigtsmæssigheder.

Ved at indføre en mere fast praksis for evaluering af kompliceret lovgivning kan der værnes om retssikkerheden. Det kunne fx være udvalgte nye hovedlove, love i forbindelse med større reformer eller hasteindgreb, der er foretaget for at lukke smuthuller i lovgivningen.

Større inddragelse af faglige perspektiver

En anden måde at værne om retssikkerheden på er ved at styrke og formalisere inddragelsen af de eksterne, faglige perspektiver, som allerede finder sted i lovgivningsprocessen.

Konkret kan det blandt andet ske ved at indlægge en periode på fx to måneder mellem fremsættelsen af udvalgte lovforslag på skatteområdet til 1. behandlingen af samme. Det vil give brancheorganisationer mv. mulighed for at kommentere på lovforslaget, både i forhold til indhold og fremstilling.

Beskyttelse af skatteborgernes retssikkerhed

De seneste år har skattemyndighederne haft større fokus på at beskytte skatteborgernes retssikkerhed, fx ved at sikre en institutionel forankring af retssikkerheden.

I forbindelse med *Retssikkerhedspakke II – Borgeren skal stå stærkere* blev der bl.a. oprettet et særligt skattekontor hos Folketingets Ombudsmand, som opererer inden for institutionens gældende lovgivning og praksis.

Etableringen af skattekontoret har betydet, at Folketingets Ombudsmand har fået en mere aktiv rolle på skatteområdet. Det gælder fx i forhold til de sager samt større generelle undersøgelser, som ombudsmanden af eget initiativ har valgt at beskæftige sig med.

En anden vigtig aktør er borger- og retssikkerhedschefen, som er en selvstændig og uafhængig enhed i Skatteforvaltningen. Borger- og retssikkerhedschefen skal fremme retssikkerheden på skatteområdet, fx ved at sikre at skatteyderne oplever en ensartet og retfærdig behandling i mødet med skattemyndighederne. Borgere kan rette henvendelse til borger- og retssikkerhedschefen, hvis de oplever en urimelig behandling af deres skattesager. Borger- og retssikkerhedschefen kan bl.a. henstille til ændringer i Skatteforvaltningens procedurer og arbejdsgange og på eget initiativ iværksætte undersøgelser, i lighed med ombudsmanden.

Boks 2. Initiativer i Retssikkerhedspakke V – Et opgør med urimelige skatteregler**Økonomisk vished og mere rimelighed**

- Fuld omkostningsgodtgørelse ved syn og skøn i retssag
- Udvidelse af omkostningsgodtgørelse til fagforeninger, interesseorganisationer m.fl.
- Deponering – mulighed for indbetaling, hvis Skatteministeriet indbringer sag for domstolene
- Stop for gældsinddrivelse i tiden mellem ansøgning og afgørelse om henstand
- Underskudsbeholdning ved gældseftergivelse
- Lempelse ved situationer med mere end 100 pct. beskatning
- Nye retningslinjer for Skatteforvaltningens sagstilkæring
- Justering af skatteberegningsregler ved overflyvning af dansk, færøsk og grønlandsk luftrum

Lettere adgang til at ændre utilsigtede fejl

- Bedre mulighed for omgørelse
- Bedre mulighed for omvalg
- Forbedrede muligheder for ekstraordinær genoptagelse af skatteansættelse

Øget kvalitet i lovgivning

- Større inddragelse af faglige perspektiver
- Evaluering af kompliceret lovgivning

Beskyttelse af skatteborgernes retssikkerhed

- Stærkt institutionel forankring af retssikkerhed på skatteområdet